

vse doli do dna v brazdi. Le tako bodo brazde koristile, sicer pa je delo zastonj ali mogoče še tudi v škodo.

Kar smo rekli o brazdah, to velja pa tudi za grabne, vse eno ali so globoki ali bolj plitvi. Grabni bi se naj ne trpeli, ako niso dobro narejeni, saj še pritok le bolj ovirajo, kakor pa da bi vode odvažali. Ali če že na to tudi ne gledamo, ti jezovi, kakor se vidijo kraj grabnov, so radi le na škodo, kajti redi se na njih najhuja plevelj in od njih raztrese se je tudi na njivo ali na vrt. Kdo bi pa še ne bil videl na njih luknje pri luknji, ki so si jih miške izvrtale!

Resnica, kedar se dela graben, ne more se vselej ta prst koj odpraviti, toda pozneje pa je mogoče — tedaj, ko je drugo delo že popustilo. Taka prst se lahko vzame za kompost, tu je za-njo mesto, kraj grabna pa je ne kaže pustiti.

Prav sedaj bil bi čas za tako delo in upamo, da se ga naši kmetje ne bodo tvegali.

Sejmovi. Dne 28. dec. v Vitanju. Dne 29. dec. v Stradnu pri Cmureku. Dne 3. jan. 1887 v Bučah in v Mariboru in dne 5. jan. v Lučanah.

Dopisi.

Iz Maribora. (Čveterno hudodelstvo v Celji.) Kakor naznanjajo razni listi, se je v prav kratkem času v celjski okolici pripetilo čveterno hudodelstvo. V začetku decembra je zavrgla neka nezakonska mati svoje 9 mesecev staro dete pod nek kozolec na Babnem. Dete so zjutraj našli še živo. — Kmalu po tem zločinstvu, — bilo je v praznik brezmadežnega spočetja Device Marije — je nesla neka druga nezakonska mati svoje še le par ur staro dete proti mestu ter ga je vrgla na Bregu za plot. Otrok je v hudi zimi zmrznil, našli so ga drugo jutro mrtvo. — V nedeljo, 12. decembra se je podala celjska lovška družba na lov. V nekem časniku smo brali, da so lovci in med njimi celó kmetje, lovili divjačino po Šmiklavškem hribu, ko so verni kristjani stopali na goro k božji službi. Obhajal se je tamkaj god sv. Miklavža. Med temi lovci je bil tudi nek ptujec iz laške župnije, po imenu Anton Doberšek. V nedeljo večer pride ta ptujec z nekim Mlakarjem iz celjske okolice v gostilno na Polulah k Rezeču. Poprej je popival Doberšek že v neki drugi gostilni in se prepiral z nekim kmečkim sinom iz Polul, s Francetom Zupancem. Pri Rezeču najde Doberšek nekega Janeza Kačiča, oženjenega hlapca iz Ložnice. Ne da bi se bil s tem kedaj pričkal, nameri na njega, ter vstreli. Zadel ga je na sprednji strani pod desno ramo; strelivo je ostalo v prsih, in obleka je začela Kačiču goreti. Toda na vsakega je Doberšek nameril s puško,

kdor je hotel pogasiti goreče oblačilo. Slednjič je zčila neka ženska škaf vode v Kačiča ter pogasila ogenj. Kačič je ostal takrat še pri življenji. Po tem se pa poda Doberšek proti Mlakarjevemu domu; tam najde poprej omenjenega Zupanca, nameri ter ga ubije pri priči. V petek potem je pa umrl tudi Kačič. Doberšeka so žandarji kmalu prijeli; prejšnja leta je on bil zaprt zaradi nekega hudodelstva. — Cesar-ska postava veleva nedelje posvečevati roko-delcem in delalcem po tovarnah. Kaj ali bi ne kazalo, da se sklene še postava zoper take ljudi, naj si bodo v kmečki robači ali v gospodski suknji, ki nedelje in praznike Gospodove oskrunjajo in krščanskemu ljudstvu dajejo grdo pohujšanje s tem, da ob svetih dnevih, ne da bi v cerkev hodili, divjajo po lovu?

Od Galicije. (70letnica č. g. župnika.) Na god sv. Miklavža dopolnili so naš župnik, veleč. g. Jožef Matoh 70. leto svoje dobe. Nekateri gg. sosedje bili so se dogovorili, častiljivemu starčku osebno vošiti sreče, da so toliko starost včakali na tako težavni službi, kajti Gališka fara sme se po velikosti prvim faram Celjske dekanije prištevati, čeravno ne šteje 2000 duš. Novo pomrznen sneg bil je edina cesta, ki v Galicijo pelja, popolnoma zaprl, pešpote pa tudi tako skazil, da sta iz so-seščine samo dva mlajša gospoda se zamogla te redke slovesnosti vdeležiti. Nekateri izrazili so po pismu ali po drugem potu svoja srčna čutila. Velika sreča za sivega starčka, ki že 46. leto v Gospodovem vinogradu „vročino dneva nosijo“, da so letos dobile mladega g. kaplana, ki jih v pretežavni njihovi službi prav krepko podpirajo. Da bi le prav dolgo tukaj ostali! Pa brez g. kaplana 70letni g. župnik niso v stanu te fare oskrbljevati, ker jim njih stara bolezen (šen) vedno v glavo sili, ter jim posluh in spomin vedno bolj in bolj slabi. Se jim pa tudi ni čuditi! Dolgi 22 let kaplanovali so po prav težavnih službah, namreč: v Laporju, Koprivnici, Zibiki, Žitalah in na Paki. Sedaj so že 24. leto (od 1. maja 1863.) župnik v Galiciji, pa poslednja leta, ko je toliko pomanjkanje duhovnikov nastalo, še večkrat brez duh. pomočnika. — Naj bi jim bilo dano dne 4. avgusta l. 1891. še pri krepkem zdravju zapeti zlato sv. mešo! To želijo jim njihovi udani farani, kakor tudi iz znanosti. Na mnoga leta!

Dodatek. Onih rudokopov, katere je zemlja v Gališkem rudniku letos binkoštno soboto zasula, doslej še niso odkopali. Ali bodo sploh kedaj do njih prišli, je skoraj že dvomljivo, ker tako počasi stavijo „mašino“, ki bi jih imela na svetlo spraviti. Da bi se le novih rudokopov poleg ne pokopali!

Iz Braslovce. (Občinska volitev.) Kakor je zadnji „Sl. Gosp.“ omenil, bočejo v reanici

braslovški „gospodje“ se volitve z največjim naporom udeležiti. Imeli so že v svojem glavnem stanu posvetovanje. Ob enem postavili so tudi kandidate za občinski odbor. Sliši se, da je tudi nekaj društvenikov podružnice „sv. Cirila in Metoda“ ostalo v njih milosti, akoravno so še to poletje odločno trdili, da se morajo vsi podružničarji iz občinskega odbora pahniti. Oj, vi ste zviti „gospodje!“ Vedoč, da vam nikakor ne bode mogoče z vsemi svojimi prodreti, postavili ste iz previdnosti nekaj narodnjakov a izpustili odločnejše. Se ve, ti bi vam delali marsikdaj preglavice in tega ne vidite radi, igrati hočete zanaprej prvo violino. Migljaji iz Peggaua morajo se vsekakor izpolniti in ko se dovolj utrdimo, začnemo po časi nemščino kot uradni jezik vpeljavati, kajti tako želi gospod pokrovitelj. Tako modrujete, vendar ako Bog da, se vam ta nakana ne bode spoznala! Narodna probujenost je v naši okoličnici toliko napredovala, da bode ljudstvo z bistrim svojim očesom hitro prevedelo, kje so njega pravi prijatelji. — Vedno trajočni nemir in sovraštvo mej občanov mora se kolikor toliko omejiti ter delati na to, da se prijateljsko eden drugemu približamo. K temu je sedaj ugodna prilika in to naj bode glavna naloga novega občinskega odbora. Storilo se bode pa le tedaj, ako se odstranijo glavne zapreke, t. j. vedno podpihujoči in hujskajoči elementi. V to pomozi Bog! —

Iz Medborovnic. (Nesrečno žganje.)

Brali ste v „Miru“ o prelepi a zelo redki svečanosti na visoki gori Macen pri Glinjah, ko smo nov zvon potegnili v leseni stolpič lepo zidane kapelice. Vsi, ki smo bili navzoči, še danes čutimo veselje minole slovesnosti. Ljudstva je bilo, posebno iz Borovelj, da se je vse trlo. Pa žalibog, da se nekateri ljudje o taki priliki opijanijo, da niso več podobni človeku. Tako se je en hlapec nalil žganja, da je nevedoč obležal in ljudje so ga pa tudi koj pustili ležati. Ko se izbudi, ste bili noč ter megla, misli iti domú, pa pride na skale in pade v brezen, kjer pri priči mrtev obleži. Čez nekaj dni, ko ga le še ni bilo, šli so ga iskat in našli so ga, pa uže — od orlov in drugih roparskih ptic bil je raztrgan!! — Zdaj po zimi bo marsikrat slišati, da je kak pijanec — šnopsar — v mrazu obležal in zmrznil. — Po pravici se sedaj obče toži, da se je žganje že tako razširilo, da je res že skrajni čas misliti na vpeljavo kambe in mošta. Čujte, kaj žganje dela!

Iz Marenberskega okraja. (Okr. zastop pa šulverein.) Naš okrajni zastop je storil nekaj, kar se nam ne zdi postavno, ali vsaj pošteno ni. Zraven drugih obilnih stroškov, ki jih še napravlja nam davkeplačilec, nalaga nam tudi take, katerih ne moremo in — nočemo nositi. Podaril je namreč za nas

slaboglasnemu nemškemu „šulvereinu“ 20 gld. od denarjev, ki jih plačujemo marsikdaj krvavo težko slovenski kmetje v okrajni zastop. Li ima on pravico, kar meni in tebi nič podariti komu kaj, kar ni na korist okraju, naj sodi kdo drugi, mi rečemo odločno, da davka „šulvereinu“ plačevati ne maramo, in če hočejo gg. odborniki biti udje omenjenega društva in ga podpirati, naj storijo to iz lastnega žepa. — Vi pa, slovenski kmetje, pazite drugikrat koga izvolite v okrajni zastop; kajti da nemški liberalci nimajo srca za slovenskega kmeta, je že vsem davno znano; a da so navrh tudi slabi gospodarji z denarjem, ki ga plačujemo vsi davkeplačilci, ter ga razmetavajo celo v nam sovražen namen, to priča gori omenjeno delo našega okr. zastopa. Pazimo, da bomo drugikrat izvolili meže, ki bojo imeli pamet in srce za nas, ne pa za nam nasprotni velikonemški „šulverein“.

Narodnjak v imenu več drugih.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Njih veličanstvo, svitli cesar je potrdil sklepe delegacij. — Minister za uk in bogočastje izdeluje načrt postave, vsled katere se raztegne poduk po gimnazijah na devet let, realke se pa opusté ter se njeni predmeti, kolikor jih še sedaj ni po gimnazijah, v le-te vzprejmó. Ta misel ni, da se zavrže že koj s kraja. — Po dež. zborih se vrše razprave gladko in dostojno. V češkem porazsaja pa sedaj „rojen minister“ Plener s svojimi predlogi za nemščino, sedaj kocasti Knotz z vprašanjem svojim do c. kr. namestnika, čemú ne pusti vlada občinskim zastopom upreti se zoper ukaz ministra Pražaka. No, nevarna ta moža nista vladi. — V štajarskem dež. zboru so sklenili, da se vrt pri Jovanišču proda mestu ter so ob enem dovolili, da ga razdelé na kose in se na njem postavijo nove hiše. Morréjev predlog, naj se sklene postava, po kateri bi posestniki imeli skrbeti za to, da bodo svoje delalce oskrbeli za stara leta, izročili pa so posebnemu odboru v posvetovanje. Ni težko, da človek ugane, kaka da bode osoda tega predloga. Vse ni za vse. — Dež. zbor na Koroškem vzprejel je proračun prihodkov za 43.751, potrebsčin pa za 368.000 gld. Primanjkuje jim po takem mala svota 314.546 gold., dobodo jo iz priklad na ces. davek. Ubogo ljudstvo! — V Inomostu ima dež. zbor novo šolsko postavo v razpravi, toda v obliki, kakor jo vlada predlaga, ne ugaja prav nobeni stranki, konservativcem ne, ker jim daje premalo in liberalcem ne, ker opušča nekaj liberalnih načel gledé nadzorovanja. — Kranjski deželni zbor si napravlja proračun za prihodnje leto, vzprejema se skorej izključljivo točka za točko, kakor jo dež. odbor pred-